

KRANIJUM (1) *sb m*

I sg kranijum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

lek. Sklepienie czaszki [cranium – łysina na czele Mącz 67b; – łeb umarłego Calep; czaszka głowy, głowia kość vel trupia – cranium Cn]: wodę [przy polewaniu głowy] tak miernie mieć ciepłą trzebá/ iákoby łye głowá niezápaliá/ ále áby łye łkórá y kość (Cránium zowiém) zágrzáá y otworzyłá/ y przez fugi álbo Commiffury/ wewnątrz wyfufzáá Oczko 16.

MK